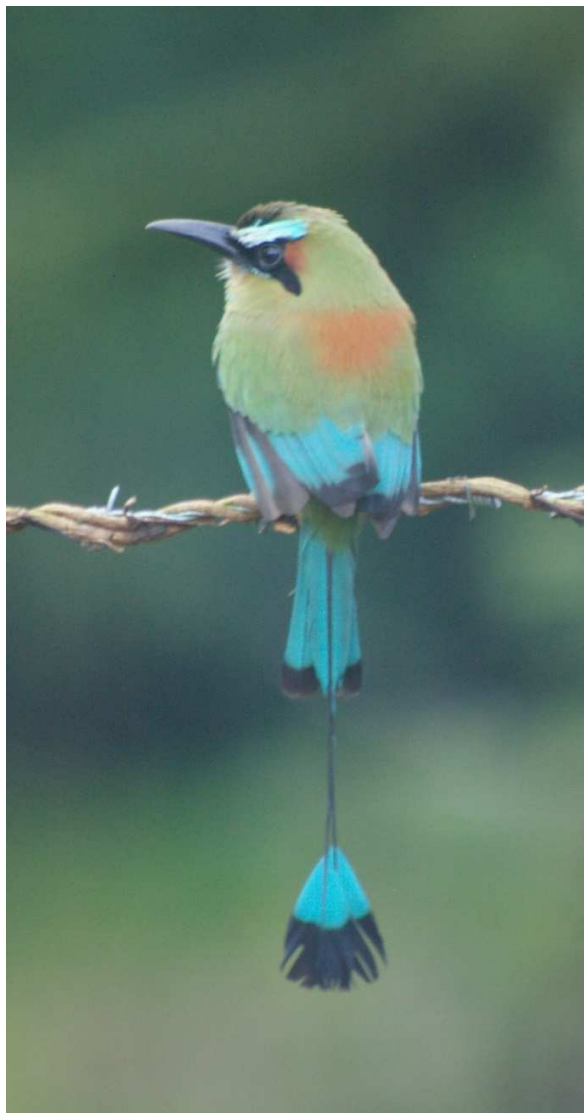

Vogelreis COSTA RICA 2013

Soms kan een mens van te voren niet bedenken wat zijn reisbestemming zal worden. Zo waren begin 2013 onze reisplannen heel anders dan de reisbestemming in november zou worden. Als iemand toen tegen ons had gezegd 'jullie gaan een vogelreis naar Costa Rica maken', dan hadden wij deze persoon verwezen naar dromenland.

Maar deze droom werd voor ons toch werkelijkheid. Samen dromen is leuker dan alleen dromen. Dat is de reden waarom wij in dit 't Zwaalfje deze droom met jullie lezers willen delen.

Begin oktober hebben we de vogelrondreis naar Costa Rica geboekt bij SNP reizen. We hadden een krappe maand om ons nog wat voor te bereiden op de reis. De voorbereiding bestond vooral uit: wat zijn de belangrijkste benodigdheden voor deze reis. In ieder geval een goede verrekijker per persoon, een fototoestel om het één en ander vast te kunnen leggen en vooral niet te vergeten een vogelboek met vogels uit Costa Rica.

Er worden twee vogelboeken aanbevolen:

- A Guide of the Birds of Costa Rica van F. Gary Tiles en Alexander F. Skutch
- Birds of Costa Rica van Richard Garrigues en Robert Dean.

Wij hebben gekozen voor het laatste boek, niet alleen omdat deze het goedkoopste boek was van de twee, maar meer omdat het de meest recente uitgave is van vogelboeken uit Costa Rica. Dit vogelboek wordt regelmatig aangepast als er weer nieuwe ontwikkelingen op vogelgebied zich hebben voor gedaan.

Onze reis begon op 1 november in alle vroegte. Vanuit Rekken vertrokken we om 4.30 uur per auto naar Schiphol om uiteindelijk om 21.30 uur plaatselijke tijd aan te komen in de lodge van het hotel in Alajuela. Een reis van meer dan 24 uur (mede door de tussenstop in Houston, USA). Na een korte kennismaking met de reisleader, buschauffeur en andere elf reisgenoten hebben we snel ons bed opgezocht.

De reis werd deskundig begeleid door Pieter Westra, een 'Nederlands' sprekende Belgische bioloog, gespecialiseerd in de vogels van Costa Rica.

Costa Rica is qua oppervlakte niet veel groter dan Nederland. Maar door zijn unieke ligging, als landbrug tussen Noord-Amerika en Zuid-Amerika en de vier ecozones van het land (de Hooglanden, de Caribische Laaglanden, de Zuidelijke Pacifische Laaglanden en het Droge Noordwesten) komen hier rond de 900 soorten vogels voor. Deze staan allemaal in de beide vogelboeken afgebeeld.

Tijdens onze reis doen we dan ook alle vier ecozones aan. Elk gebied kent zijn eigen vogelsoorten en er zijn maar erg weinig soorten die in alle vier ecozones voorkomen. We hebben alleen de Koereiger, de Kalkoengier, de Rufous Tailed Hummingbird, de Great Kiskadee en de Tropical Kingbird in alle vier ecozones gezien. In het vogelboek wordt ook bij elke vogel aangegeven in welke gebied deze te vinden is.

Elke ochtend voor het ontbijt om 6.00 uur was het de eerste ronde vogels kijken. Dit vond altijd plaats rond de lodge waar we overnachtten. Elke plek is uniek en op elke plek is echt veel te zien. Daarna werd er ontbeten en dan vertrokken naar een gebied in de omgeving. De buschauffeur was ook een vogelkenner en meestal ging hij met zijn telescoop ook mee op excursie.

Er zijn veel beschermde natuurgebieden in Costa Rica en daarvan hebben we een aantal bezocht. Het eerste was Parque Nacional Volcan Poas, deze is gelegen in het hooggebergte rond 2.500 meter. In het park ligt een hele grote krater van een nog actieve vulkaan, de Poas. We maakten hier een rondwandeling door het zogenaamde 'Elfin Forest'. Een vrij dicht bos, een beetje sprookjesachtig, waardoor het goed kijken en turen is om de hooglandvogels te zien.

Het volgende park dat we bezochten was het Braulio Carrillo National Park. We zien in het nevelwoud wel wat vogels, maar de ervaring zal ons leren dat het in de bossen heel moeilijk is om vogels te zien, de meeste vogels ontmoeten we dan ook op de wat meer

open terreinen. Onderweg wordt de bus regelmatig aan de kant gezet omdat er dan ook echt wat te zien is. Wat gieren of roofvogels in de lucht, wat watervogels bij de poelen, tortelende Ani's op een paaltje...

We logeren elke twee nachten in een andere Lodge. De Lodge Selva Verde ligt in het tropisch regenwoud, gelegen aan de rivier de Sarapiquí. Bijna alle lodges liggen midden in de natuur en er is veel te zien en te horen. Brulapen zijn

de natuurlijke wekkers van La Selva, die rond een uur of vier in de nacht af gaan.

Van hieruit bezoeken we het biologisch station La Selva.

Meer dan 400 vogelsoorten werden hier waargenomen. O.l.v. een gids van het biologisch station gaan we het park in, door eerst de rivier over te steken via een grote

hangbrug. Voor wie hoogtevrees heeft, moet er wel even wat overwonnen worden. We zien in een boom een groepje Crested Guans zitten, maar ook wat Toekans en andere vogels. Ook zijn er in het park veel Blue Jeans kikkertjes. Dit zijn heel kleine (3 cm) rode gifkikkertjes met indigo blauwe pootjes.

Na de lunch wordt er vaak nog een gebied bezocht en dan wordt er rond een uur of vier teruggegaan naar de lodges. Om even uit te rusten, te ontspannen, te zwemmen of... Rond half zeven ontmoeten we elkaar weer en dan wordt de kruislijst bijgewerkt, waarna er samen wordt gegeten en tegen een uur of tien wordt het bed opgezocht.

Na het tropisch regenwoud wordt er vertrokken richting Arenal vulkaan. Tot 2011 heeft deze nog hete rode lava gespuugd, maar sindsdien laat hij enkel wat rookwolkjes ontsnappen. Onderweg wordt er regelmatig gestopt omdat er vogels te zien zijn. Wat Northern Jacana's met jongen en een Black Bellied Whistling Duck op een poeltje... Een koffiestop bij een rivier waar leguanen liggen te zonnen, kalkoengieren een graantje meepikken en kleurige vlinders rondartelen.

We overnachten in de Volcano Lodge , buiten de stad La Fortuna. Het heeft een geweldige mooie aangelegde tuin. Om 6.00 uur zijn we weer paraat met de verrekijker in de aanslag. Zoveel vogels op één plek. We komen ogen tekort. Een greep uit wat we zien. De Great Kiskadee (de nationale vogel die in het hele land voorkomt), de Red-Legged Honeycreeper, de Rufous Tailed Hummingbird, de Crested Caracara, Black-Cheked Woodpeckers, Black Guan, Montezuma Oropendola.

Daarna gaan we naar de Arenal Hanging Bridges. Een park waar je over hangende bruggen als het ware tussen de boomtoppen loopt. Na zoveel hangbruggen is de

hoogtevrees wel overwonnen. In het bos wachten we net zo lang tot we de Rufous Motmot en de Rufous-Tailed Jacamar zien. Met behulp van de I-pod van Pieter worden deze als het ware naar ons toe gelokt.

Na de lunch gaan we naar een plek waar de Scissor-Tailed Flycatcher in een boom zit, na wat beter kijken zien we ook een paartje Slaty-Tail Trogons en wat Pale-Billed Woodpeckers en de brutale White-throated Magpie Jays. Ergens hoog in de boom zien we de contouren van een neusbeer, wandelend over de takken.

Wanneer verder trekken rijden we een groot gedeelte langs het Arenal stuwmeer richting de Golf van Nicoya, door het Guanacaste gebied de droogste streek van Costa Rica.

Het landschap verandert en de wegen worden steeds smaller en steeds slechter, tot we uitkomen bij Hacienda La Ensanada. In the middle of nowhere. Geen dorp, geen restaurant, geen pinautomaat in de buurt. Alleen natuur. Rond de Hacienda is genoeg te zien. In de buurt wordt zout gewonnen. In de zoutbekkens zitten veel verschillende watervogels. De dag sluiten we af door een heuvel op te gaan om naar de zonsondergang in zee te zien. Ik zie nog net een Thicket Tinamou oversteken. Voor onze lodges ligt een groot grasveld waar vogelspinners wonen. De barman weet hoe hij 's avonds vogelspinners uit hun holletje moet lokken. Maar helaas, we komen wel veel holletjes tegen, maar geen vogelspin.

De volgende dag bezoeken we Hacienda Solimar. Een Hacienda met 8.000 koeien en 10.000 hectare grond. Niet alleen 'weidegrond', maar ook tropisch bos en moerasgebied. De excursie gaat per bus en we doorkruisen de 10.000 ha. We maken een wandeling door een bos en stappen uit bij een drassig gebied waar veel watervogels, ooievaars, lepelaars, ibissen zitten. Ook komt hier de grootste (zeldzame) ooievaar soort voor, de Jabiru. Die we heel in de verte kunnen waarnemen met de telescoop.

We reizen verder naar de Cerro Lodge in de buurt van de Tarcoles rivier, waar krokodillen hun territorium hebben. Over deze rivier en door de mangroves maken we een boottocht. We komen echt ogen en oren tekort. Zoveel verschillende vogels, van zwaluwen tot verschillende reigerssoorten, van ijsvogels tot papegaaien ... Ze vliegen over, zitten aan de wal, op zandbankjes, in de bosjes... en tussendoor zien we de krokodillen langs onze boot zwemmen.

De reis wordt voortgezet richting de Grote of Stille Oceaan. Hacienda Baru. Eieren van zeeschildpadden worden door medewerkers van de hacienda naar een veilige beschermde plek gebracht. Wanneer ze uitkomen worden de jonge zeeschildpadden

vroeg in de ochtend uitgezet in de oceaan. Wij mogen er getuige van zijn dat er ongeveer honderd jonge zeeschildpadden het ruime sop kiezen.

In het Talamanca gebied is de Resplendid Quetzal te zien. De mooiste vogel van Costa Rica die met uitsterven is bedreigd. Hiervoor moeten we extra vroeg uit de veren, om alle andere vogelspotters voor te zijn. Op nog geen tien minuten afstand van onze lodge is de plek waar deze waargenomen kan worden. Ons vroege opstaan wordt beloond. We zien een paartje en een jong mannetje in de wilde advocadoboom, ver weg zitten. Helaas niet erg fotogeniek. Er zitten takken en bladeren voor, maar toch... we hebben ze gezien! De lodge waar we verblijven ligt ook midden in de natuur. Heeft een geweldige tuin met op elke hoek wel voederplekken voor verschillende vogelsoorten. Zo vliegen de Kolibries je echt om de oren. Maar ook de mooi gekleurde Tanagers en Spechten.

We hebben op onze terugreis richting ons laatste hotel de volgende ochtend veel geluk. De chauffeur is zijn telescoop vergeten en moet terug naar de lodge. Hij zet ons bij de plek af en zowaar zit het gezin nu fotogeniek in de boom. (tenminste als je een camera hebt met een grote telelens). Het mannetje met zijn turquoise super lange staart laat zich mooi zien.

Na bijna 17 dagen is reis is bijna ten einde. Rest er alleen nog een korte nacht. Om 3.30 uur staat de bus klaar om ons af te zetten om uiteindelijk een dag later om 12.30 uur in Rekken aan te komen.

Ter aanbeveling nog de website van onze gids Pieter Westra www.aratinga-tours.com hier is nog veel informatie over de vogelgebieden van Costa Rica te vinden.

Gerrie Slütter-Peterkamp

